

Dosarul nr.2ra-2035/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – L. Prutean

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, I. Muruianu, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției în pricina civilă la acțiunea lui Țîmbalenco Igor împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului material, a cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 13 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

Țîmbalenco Igor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura sect. Rîșcani mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului material în mărime de 8 000 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 12 mai 2014 a fost intentat procesul penal în privința sa în baza art. 264/1 alin.1 Cod Penal. Temei de pornire a procesului penal au constituit declarațiile agentului constatator Negru Vadim și Gurin Vladislav, care au indicat că la data de 16 noiembrie 2013 în jurul orelor 00:25 au stopat automobilul de model Fiat Panda cu număr de înmatriculare C EK 043, la volanul căruia se afla Țîmbalenco Igor și suspectînd, că acesta a consumat substanțe narcotice, l-au transportat la IMSP DRN pentru efectuarea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și natura ei. Ca urmare a fost întocmit procesul – verbal nr.9340 din 16 noiembrie 2013, în care s-a indicat că reclamantul se afla în stare de ebrietate narcotică.

În cadrul urmăririi penale, prin raportul de constatare medico - legală nr. 125 din 25

decembrie 2013 s-a constatat, că în proba de sânge prelevată la data de 16 noiembrie 2013 în cadrul DRN, care a fost autolizată, în sângele lui Țîmbalenco Igor alcaloizi de opiu nu au fost depistați.

Prin ordonanța din 26 iunie 2014 s-a clasat cauza penală intentată în privința sa, pe motiv că elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. 1 Cod Penal nu s-au întrunit.

În rezultatul operațiunilor de urmărire penală i-a fost ridicat permisul de conducere prin ordonanța și procesul - verbal de ridicare din 16 noiembrie 2014 și a procesului – verbal de examinare a obiectului din 12 mai 2014.

Reclamantul a indicat, că în rezultatul deschiderii unui proces penal în privința sa a fost nevoit să angajeze un avocat, suportînd cheltuieli financiare semnificative pentru familia sa, fiind unicul întreținător al familiei. În urma pornirii neîntemeiate a urmăririi penale a avut de suferit reputația sa profesională.

În opinia reclamantului i-au fost încălcate grav drepturile sale și consideră că este îndreptățit să pretindă la compensarea prejudiciului material și moral.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 14 decembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Țîmbalenco Igor, s-a încasat din bugetul de stat în beneficiul lui Țîmbalenco Igor prejudiciul moral în mărime de 3 000 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d. 95).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 15 decembrie 2015 Ministerul Justiției a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii contestate cu emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii (f.d. 98).

Invocînd ilegalitatea hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 14 decembrie 2015 avocatul Coda Victor în interesele lui Țîmbalenco Igor a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei hotărîri noi de admiterea integrală a acțiunii (f.d. 109).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 13 aprilie 2016 apelul declarat de către Ministerul Justiției s-a respins ca fiind neîntemeiat. S-a admis apelul declarat de Țîmbalenco Igor, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 decembrie 2015 în partea respingerii cerințelor privind încasarea prejudiciului material și în această parte s-a emis o hotărîre nouă, prin care s-a încasat din bugetul de stat în beneficiul lui Țîmbalenco Igor suma de 8 000 lei (f.d. 166).

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut, că pretențiile lui Țîmbalenco Igor privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, sunt întemeiate și cad sub incidența Legii nr. 1454- XIII din 25 februarie 1998, iar suma încasată de prima instanță cu titlul de prejudiciu moral este reală și este în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate ca urmare a acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală.

Totodată instanța de apel a constatat ca fiind întemeiată și pretenția reclamantului

cu privire la încasarea prejudiciului material suportat de către Țîmbalenco Igor cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 8 000 lei, care este probată prin înscrisurile prezentate la dosar.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 04 iulie 2016 Ministerul Justiției a depus recurs, prin care a solicitat în principal admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu respingerea acțiunii și în subsidiar diminuarea sumei dispuse spre încasare.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 aprilie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 27 aprilie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește

În aceste circumstanțe recursul depus la 04 iulie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Justiției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui Țîmbalenco Igor împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura sectorului Rîșcani mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului material, a cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas